

[Axel Sørensen.]

lovforslaget, idet jeg udtaler håbet om, at det udvalg, som den højtærede finansminister har nedsat til en undersøgelse af muligheden for en beskatning så nær kilden som muligt, snart må tilendebringe sit arbejde, og at det må resultere i, at der her i tinget kan fremsættes forslag om en sådan beskatning. Derved undgås de vanskeligheder, der opstår som følge af mindre indkomst i betalingsåret, hvorved stat og kommune tvinges til at afskrive store skattebeløb, samtidig med at de har store administrative omkostninger i forbindelse hermed.

Ud fra hvad jeg her har fremført, vil jeg håbe, at man vil kunne nå til en løsning af hele vort skatteproblem.

Niels Andersen: Også jeg vil naturligvis gerne sige tak til den højtærede finansminister for, at forslaget til ligningslov er fremsat så tidligt, som tilfældet er. Derimod skal jeg holde mig forretningsordenen efterrettelig og vente til anden behandling med at omtale de enkeltheder, som findes i lovforslaget. Jeg skal nøjes med på retsforbundets vegne at tilsige velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Alfred Jensen: Det ville vel være urimeligt, om ikke også jeg deltog i takken og anerkendelsen af, at forslaget til ligningslov er kommet så tidligt, som tilfældet er, og det vil jeg altså gerne starte med at gøre.

Jeg vil dernæst sige, at dette lovforslag jo ikke har været imødeset med særlig store forventninger, al den stund man ikke kunne regne med, at det ville indeholde noget, der kunne ændre den skattemæssige byrdefordeling mellem de forskellige befolkningsgrupper, overhovedet indeholde nogen ændring til gavn for dem, der har mest behov for en lettelse. Sådan har forholdet også været i tidligere år, og der er ikke noget overraskende i, at ministeren her siger, at der ikke vil komme ændringer.

Mindre rimeligt er det, at han taler om, at det på baggrund af de mange love, der blev gennemført sidste år, vil være rigtigt af hensyn til administrationen og borgerne at vente med at foretage ændringer i selve ligningsloven. Jeg har tværtimod den opfattelse, at det er på høje tid, man foretager

ændringer, så der virkelig sker en anden fordeling af byrderne end den, vi har haft indtil nu. Forholdet er jo det, at hvis vi kører videre med gældende bestemmelser, vil skattetrykket på manden med den lille indkomst — for så vidt den er opgivet til skattevæsenet — blive stærkere og stærkere. Der har under åbningsdebatten været klaget over progressionen, og det er jo rigtigt, at det er denne progression, der virker så uheldigt på de almindelige arbejdsindtægter. Der er ikke taget hensyn hertil; man har ikke foreslået den ændring, der burde ske.

Jeg har tidligere påvist det urimelige i, at de ændringer, der er blevet vedtaget, favoriserede den del af befolkningen, der var bedst stillet, og som i forvejen havde gode kår at leve under, hvorimod der blev taget for lidt hensyn til den store del af befolkningen, nemlig lønarbejderne og de funktionærer og tjenestemænd, der økonomisk set erigestillet med dem.

I fjor foretog vi i ligningsloven en ændring af forsørgerbegrebet, og adskillige tusinder, der tidligere havde betalt skat som forsørgere, blev overført til ikke-forsørgergruppen, hvilket medførte, at de kom til at betale langt mere i skat, end de tidligere havde gjort, og kom til at betale en skat, som de ikke havde regnet med, al den stund de havde indrettet sig efter de hidtil gældende skattemæssige betingelser. Jeg har været stillet over for adskillige tilfælde, hvor skatteydere, der var indstillet på at skulle betale skat af en indkomst på omkring 4 000 kr., på grund af denne ændring er kommet til at betale skat til kommunen af 2 500 kr. mere. Det er klart, at dette føles som en uretfærdighed. Det står vel også alle klart, at en sådan ekstra belastning, når indtægten ikke er steget, bringer uorden i økonomien og føles som en uretfærdighed — hvilket jeg også mener det er — ikke alene af den pågældende, men også af de pårørende.

Det var en af de ulemper, der var ved ændringen i ligningsloven i fjor, og som søgtes afbødet ved en ændring i selve udskrivningsloven. De, der husker debatten i fjor om ligningsloven, vil også erindre, at spørgsmålet om skattelettelse ved den lejlighed var et af de store numre. Et beløb på 25-30 mill. kr. skulle, sagde man, bruges